

L'OTAN no pot decidir el nostre futur: menys seguidisme i més debat social sobre seguretat i defensa.

Comunicat sobre la Cimera de l'OTAN a Ankara - 7-8 juliol de 2026

Amb motiu de la propera cimera de l'OTAN del 7 i 8 de juliol, les organitzacions de pau i noviolència recorden que cada nova cita és una nova operació de màrqueting de la indústria de la guerra i dels seus defensors. També que totes les declaracions i titulars que es donaran tenen en realitat l'únic objectiu d'imposar marcs bel·licistes i militaristes, i evitar o silenciar els autèntics debats sobre defensa i seguretat, que haurien de ser públics, transparents i democràtics.

A la cimera del 2025 els països membres de l'OTAN van acordar incrementar la seva despesa militar fins a un 5%, fet que ja vam [denunciar](#) que no es justifica ni sota criteris econòmics, polítics ni socials, i que a més ens aboca a nous conflictes armats, i impedeix la construcció de pau real, i la promoció de la seguretat humana. Constatem amb enorme preocupació com les institucions i líders europeus segueixen promovent i alimentant l'espiral militarista amb nous augments de la despesa militar (800.000 milions d'euros del pla de rearmament, per al període 2025-2029), i promouen la indústria militar europea, o faciliten la mobilitat militar a Europa (Schengen militar), mentre es retallen serveis públics i es tanquen les fronteres per a persones migrants i refugiades.

Els "comercials" de la guerra treballen de manera intensiva. Al llibre blanc de la Comissió Europea "Preparació en matèria de defensa europea 2030", se sumen les declaracions alarmistes de líders polítics europeus; la reintroducció del servei militar en diversos països; i l'auge de forces d'extrema dreta que arrossegueu altres partits en la seva deriva autoritària i antidrets. Per la seva banda, el Secretari General de l'OTAN primer [s'esforça en generar por](#) ("hem d'imaginar-nos un conflicte que arribi a cada llar, a cada lloc de treball, i en què Europa quedi marcada per la destrucció, el reclutament massiu i milions de persones desplaçades"), i immediatament després demana crear una "OTAN 3.0" en què Europa tingui un paper més destacat, renovar el suport militar a Ucraïna i arribar al 5% del PIB en despesa militar. La Cimera d'Ankara serà l'escenari per anunciar "milers de milions de dòlars en nous contractes de defensa".

Les institucions i líders europeus estan repetint bàsicament dos arguments basats en generar por davant amenaces de diferent signe: l'amenaça de retirada de suport dels EUA a l'OTAN, i l'amenaça d'un nou cicle expansionista de Rússia. En el primer cas s'apela a la necessitat de promoure el lideratge i la sobirania europees en defensa, respecte als EUA, fent créixer la indústria armamentística europea, el que de retruc al·leguen que suposaria molts beneficis econòmics.

Les organitzacions de pau i noviolència ens ratifiquem, però, que les inversions en pau són molt més eficients que les militars, i generen més seguretat.

- [L'FMI](#) calcula que per cada dòlar invertit en la prevenció dels conflictes armats, els països poden estalviar entre 26 i 103 dòlars en possibles costos associats a la violència.
- Per cada milió d'euros invertit, la indústria militar genera aproximadament 6,9 llocs de treball, molt per sota de sectors com el de l'eficiència energètica (10,6), l'educació (14,3) o la sanitat (19,2), que multipliquen aquest impacte. Si l'objectiu és generar ocupació i benestar, les inversions públiques haurien de prioritzar aquests àmbits i no el militar.
- La indústria militar sol ser deficitària, requereix grans inversions públiques, mentre que els beneficis són privats.
- La previsió de sumar 800.000 milions d'euros per augmentar el rearmament europeu implica, tal i com anuncien governs com l'alemany o el neerlandès, retallades a l'estat del benestar
- La cursa armamentística i la militarització de les relacions internacionals incrementa les possibilitats de participar en un conflicte armat. Posar a l'abast de governants propensos al bel·licisme unes grans capacitats militars, pot afavorir fer ús de la força armada per aconseguir els seus objectius polítics.

En relació a l'"amença russa" i el seu suposat afany d'expansionisme, cal recordar que Europa ja està fortament armada, i que la suma del pressupost militar dels estats europeus membres de l'OTAN, triplica la despesa militar de Rússia.

- El pressupost militar de tots els països OTAN és fins a 10 cops més que el pressupost de Rússia. Malgrat la instrumentalització que es fa de la invasió russa a Ucraïna, les exigències de l'OTAN perquè els seus membres augmentessin la despesa militar daten com a mínim de la cimera de l'OTAN de 2014.
- Un augment de la despesa militar de la UE i de l'OTAN necessàriament augmentarà la percepció de Rússia que l'amenacen. Malgrat això, ni l'OTAN ni la UE proposen cap mesura per a mitigar la percepció d'amença que pugui tenir Rússia. La percepció de seguretat ha de ser compartida, o no hi ha seguretat.
- L'argument d'armar-se més amb l'objectiu de la dissuasió no es sosté. Amb la dissuasió militar el que es fomenta és la retòrica amenaçadora i la desconfiança, quan el que cal és generar un clima de distensió en el qual s'esborri la possibilitat d'un enfrontament bèl·lic.

A Catalunya i a Espanya cal un debat públic i democràtic

Malgrat el que pugui semblar ni l'Estat espanyol ni Catalunya actuen fora d'aquestes coordenades de discurs i polítiques. El Govern espanyol ha aprofitat el context geopolític per accelerar les seves polítiques militaristes, i l'any passat va aprovar un pla de rearmament de més de 10 mil milions d'euros amb l'objectiu d'arribar al 2% del PIB en defensa que li reclama l'OTAN, anunciant una despesa de més de 33 mil milions. Segons [dades](#) del Centre Delàs, la despesa militar real va ser encara més gran, gairebé assolint els 40 mil milions i el 2,4% del PIB. L'objectiu de l'executiu espanyol és mantenir aquest nivell de despesa el 2026, i amb aquesta

finalitat va aprovar el 29 de juny 15 nous programes d'armament, i pretén impulsar contractes per valor de 10 mil milions més.

Pel que fa al govern català, tal com hem [denunciat](#), ha impulsat accions com la jornada "Oportunitats empresarials en el sector de la seguretat i la defensa a Catalunya" per facilitar a empreses catalanes accedir a fons per al foment de la indústria militar europea. Aquesta aposta per voler situar Catalunya com un actor en la cursa armamentística entra en plena contradicció amb l'elaboració per part de Govern d'una nova política pública de pau, per a la qual s'han recollit [més de 900 propostes](#), i que aposta per construir pau i seguretat humana reals, tant a Catalunya com a l'exterior.

La ciutadania no ha estat prou informada ni consultada, i el rearmament no és més que el preludi d'una remilitarització de la societat, tal i com mostra la reinstauració del servei militar voluntari o obligatori a molts dels estats membres de l'OTAN. Davant aquest context, les organitzacions de pau i noviolència demanem un debat públic seriós transparent i democràtic sobre la seguretat europea que tingui en compte que:

- la política de seguretat que necessitem ha de basar-se en la distensió, en comptes de en la dissuasió militar. És necessari que l'OTAN, la UE i els seus estats membres clarifiquin i apostin per mesures diplomàtiques i de diàleg amb Rússia per garantir una sortida negociada al conflicte i evitar de nous.
- la sobirania dels Estats membres de l'OTAN és absoluta. L'OTAN no té el mandat de decidir la despesa militar dels estats, sinó que és una competència dels estats determinar els seus pressupostos.
- la cursa armamentística s'està imposant sense consulta pública: s'estan prenent decisions sota la tutela del lobby del complex industrial militar, sense cap control democràtic.

Contacte de premsa:

Maria Vázquez / 633561498 / 934411947 / premsa@centredelas.org

Disposem d'experts en pau i seguretat humana que poden atendre les vostres peticions d'entrevistes o més informació i anàlisi.